

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/10/EY,

annettu 6 päivänä helmikuuta 2003,

terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (melu) aiheutuville riskeille

(seitsemästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 137 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾, jonka se on tehnyt työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvonantavaa komiteaa kuultuaan,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾, ja ottavat huomioon sovittelukomitean 8 päivänä marraskuuta 2002 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksen mukaan neuvosto voi antaa direktiivein säännökset vähimmäisvaatimuksista, joilla edistetään erityisesti työympäristön parantamista, taataksaan näin korkeatasoisemman työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelun. Näitä direktiivejä säädettäessä on vältettävä asettamasta sellaisia hallinnollisia, taloudellisia ja oikeudellisia rasituksia, jotka vaikeuttaisivat pienten ja keskisuurten yritysten perustamista taikka haittaisivat niiden kehitystä.

(2) Perustamissopimusta noudattaen tällä direktiivillä ei estetä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön tiukempia suojatoimenpiteitä, mutta sen täytäntöönpano ei saisi aiheuttaa kussakin jäsenvaltiossa jo vallitsevan tilanteen heikkenemistä.

(3) Työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät meluallistukseen työssä 12 päivänä toukokuuta 1986 annetussa neuvoston direktiivissä 86/188/ETY ⁽⁴⁾ säädetään, että neuvosto tarkastelee komission ehdotuksesta direktiiviä uudelleen kyseisten vaarojen vähentämiseksi ottaen huomioon erityisesti tieteellisen tietämyksen ja teknologian kehityksen.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 18.3.1993, s. 12 ja EYVL C 230, 19.8.1994, s. 3.

⁽²⁾ EYVL C 249, 13.9.1993, s. 28.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. huhtikuuta 1994 (EYVL C 128, 9.5.1994, s. 146), vahvistettu 16. syyskuuta 1999 (EYVL C 54, 25.2.2000, s. 75), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 29. lokakuuta 2001 (EYVL C 45 E, 19.2.2002, s. 41) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 13. maaliskuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 137, 24.5.1986, s. 28, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/24/EY (EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11).

(4) Komission työturvallisuutta, työhygieniää ja työterveyttä koskevasta ohjelmastaan antamassa tiedonannossa ⁽⁵⁾ edellytetään hyväksyttäväksi työturvallisuutta edistäviä toimenpiteitä erityisesti direktiivin 86/188/ETY soveltamisalan laajentamiseksi ja kynnysarvojen uudelleen arvioimiseksi. Neuvosto otti tämän huomioon työturvallisuutta, työhygieniää ja työterveyttä koskevassa 21 päivänä joulukuuta 1987 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾.

(5) Työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevan yhteisön peruskirjan soveltamiseen liittyvästä toimintaohjelmasta annetun komission tiedonannon mukaisesti on asetettava turvallisuutta ja terveyttä koskevia vähimmäisvaatimuksia työntekijöiden altistukselle fyysikaalisista tekijöistä johtuville riskeille. Euroopan parlamentti antoi toimintaohjelmasta syyskuussa 1990 päätöslauselman ⁽⁷⁾, jossa kehoitettiin komissiota laatimaan erityisdirektiivi meluun, tärinään ja muihin työpaikan fyysikaalisiin tekijöihin liittyvistä vaaroista.

(6) Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat ensimmäisenä toimenpiteenä 25 päivänä kesäkuuta 2002 antaneet direktiivin 2002/44/EY terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (tärinä) aiheutuville riskeille (kuudestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) ⁽⁸⁾.

(7) Toisena askeleena on syytä ottaa käyttöön toimenpiteitä, joilla työntekijöitä suojellaan melun aiheuttamilta riskeiltä, koska melu vaikuttaa työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen aiheuttamalla erityisesti kuulovaurioita. Näillä toimenpiteillä pyritään sekä varmistamaan jokaisen yksittäisen työntekijän terveys ja turvallisuus että luomaan perusta kaikkien yhteisön työntekijöiden vähimmäisuojaalle, jotta vältetään mahdollinen kilpailun vääristyminen.

(8) Nykyinen tieteellinen tietämys melulle altistuksen vaikutuksista terveyteen ja turvallisuuteen ei ole riittävää, jotta voitaisiin määritellä tarkat altistusastot, jotka kattaisivat kaikki terveys- ja turvallisuusriskit, erityisesti melun muulle kuin kuulolle aiheuttamien vaikutusten osalta.

⁽⁵⁾ EYVL C 28, 3.2.1988, s. 3.

⁽⁶⁾ EYVL C 28, 3.2.1988, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL C 260, 15.10.1990, s. 167.

⁽⁸⁾ EYVL L 177, 6.7.2002, s. 13.

- (9) Melun torjumiseksi perustettavassa suojajärjestelmässä on rajoitettava tarpeetonta yksityiskohtaisuutta välttämättä määrittelemään saavutettavat tavoitteet, noudatettavat periaatteet ja käytettävät perusarvot, jotta jäsenvaltiot voivat soveltaa vähimmäisvaatimuksia samalla tavoin.
- (10) Melulle altistumista voidaan vähentää tehokkaammin ottamalla ehkäisutoimenpiteet huomioon jo työpisteitä ja työpaikkoja suunniteltaessa sekä valitsemalla työvälineet, -menettelyt ja -menetelmät siten, että riskejä vähennetään ensisijaisesti jo niiden syntyvaiheessa. Työvälineisiin ja -menetelmiin liittyvillä säännöksillä edistetään siten työntekijöiden suojelua. Toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ehkäiseviä toimenpiteitä koskevien yleisperiaatteiden mukaisesti yleiset suojelutoimenpiteet ovat ensisijaisia yksilöllisiin suojelutoimenpiteisiin nähden.
- (11) Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) päätöslauselmaan A 468(12) sisältyvässä säännöstössä alusten melutasosta annetaan ohjeita siitä, miten aluksilla voidaan vähentää melua sen syntyvaiheessa. Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus siirtymäaikaan, jota voidaan soveltaa merenkulkua harjoittavien alusten henkilökuntaan.
- (12) Jotta työntekijöiden altistuminen melulle voidaan arvioida oikein, on tarkoituksenmukaista käyttää objektiivista mittausmenetelmää, ja siksi on viitattu yleisesti tunnustettuun ISO-standardiin ISO 1999:1990. Arviotujen tai objektiivisesti mitattujen arvojen olisi oltava ratkaisevia altistuksen alemman tai ylemmän toimintarvon edellyttämien toimenpiteiden aloittamisen kannalta. Altistuksen raja-arvoja tarvitaan, jotta työntekijöille ei aiheudu parantumattomia kuulovaurioita. Korviin kantautuvan melun taso olisi pidettävä altistuksen raja-arvoja alempana.
- (13) Musiikki- ja viihdealan erityispiirteet edellyttävät käytännön ohjeita, jotta tämän direktiivin säännöksiä voidaan tehokkaasti soveltaa. Jäsenvaltioiden olisi voitava turvautua siirtymäkauteen voidakseen laatia käytännösäännöt, jotka sisältävät käytännön suuntaviivoja, joiden avulla näillä aloilla työntekijät ja työnantajat voivat saavuttaa tässä direktiivissä säädetyn tasoisen suojan.
- (14) Työnantajien olisi toteutettava teknisen kehityksen ja tieteellisen tietämyksen mukaisia melulle altistukseen liittyviä mukautuksia parantaakseen työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua.

- (15) Koska tämä direktiivi on direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi, mainittua direktiiviä sovelletaan melulle altistumiseen, tämän kuitenkin rajoittamatta tässä direktiivissä olevien ankarampien ja/tai yksityiskohtaisempien säännösten soveltamista.
- (16) Tällä direktiivillä edistetään käytännössä sisämarkkinoiden sosiaalisen ulottuvuuden toteutumista.
- (17) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä, joka on seitsemästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi, säädetään vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi heidän terveyteensä ja turvallisuuteensa ja erityisesti heidän kuuloonsa kohdistuvilta riskeiltä, jotka aiheutuvat tai saattavat aiheutua melulle altistumisesta.
2. Tämän direktiivin vaatimuksia sovelletaan toimintaan, jossa työntekijät työnsä johdosta altistuvat tai saattavat altistua melusta aiheutuville riskeille.
3. Direktiivin 89/391/ETY säännöksiä sovelletaan kaikilta osin 1 kohdassa tarkoitettulla alalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta tähän direktiiviin sisältyvien tiukempien ja/tai yksityiskohtaisempien säännösten soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä määritellään riskejä ennustavina muuttujina käytettävät fysikaaliset parametrit seuraavasti:

- a) äänenpaineen huippuarvo (p_{peak}): C-taajuuspainotetun hetkelisen äänenpaineen suurin arvo;

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- b) päivittäisen melualtistuksen taso ($L_{EX,sh}$) (dB(A) 20 μ Pa:iin verrattuna): melualtistuksen tason aikapainotettu keskiarvo kahdeksan tunnin nimellisen työpäivän jaksolle, siten kuin se määritellään kansainvälisessä ISO-standardissa ISO 1999:1990, kohta 3.6. Se kattaa kaiken työssä koettavan melun, mukaan lukien impulssimelun;
- c) viikoittaisen melualtistuksen taso ($L_{EX,sh}$): päivittäisen melualtistuksen tason aikapainotettu keskiarvo viisi kahdeksan tunnin työpäivää käsittävän nimellisen viikon jaksolle, siten kuin se määritellään kansainvälisessä standardissa ISO 1999:1990, kohta 3.6 (huom. 2).

3 artikla

Altistuksen raja-arvot ja altistuksen toiminta-arvot

1. Tässä direktiivissä altistuksen raja-arvot ja altistuksen toiminta-arvot päivittäisen melualtistuksen tason ja äänenpaineen huippuarvon osalta vahvistetaan seuraavasti:

- a) altistuksen raja-arvot: $L_{EX,sh} = 87$ dB(A) ja $p_{peak} = 200$ Pa ⁽¹⁾;
- b) altistuksen ylemmät toiminta-arvot: $L_{EX,sh} = 85$ dB(A) ja $p_{peak} = 140$ Pa ⁽²⁾;
- c) altistuksen alemmat toiminta-arvot: $L_{EX,sh} = 80$ dB(A) ja $p_{peak} = 112$ Pa ⁽³⁾.

2. Altistuksen raja-arvoja sovellettaessa on työntekijöiden todellisen altistuksen tason määrittämisessä otettava huomioon työntekijän käyttämien henkilökohtaisten kuulonsuojainten vaimentava vaikutus. Altistuksen toiminta-arvoissa tällaisten suojainten vaikutusta ei oteta huomioon.

3. Asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa työssä, joissa päivittäinen melulle altistuminen vaihtelee huomattavasti työpäivästä toiseen, jäsenvaltiot voivat altistuksen raja-arvojen ja altistuksen toiminta-arvojen soveltamiseksi käyttää päivittäisen melualtistuksen tason sijasta viikoittaista melualtistuksen tasoa arvioidessaan melutasoa, jolle työntekijät altistuvat, edellyttäen että

- a) riittävällä seurannalla osoitettu viikoittainen melualtistuksen taso ei ylitä altistuksen raja-arvoa 87 dB(A); ja
- b) näihin töihin liittyvät riskit saatetaan asianmukaisin toimenpitein mahdollisimman vähäisiksi.

II JAKSO

TYÖNANTAJIEN VELVOLLISUUDET

4 artikla

Riskien määrittely ja arviointi

1. Työnantajan on direktiivin 89/391/ETY 6 artiklan 3 kohdassa ja 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia täyttäessään arvioitava ja tarvittaessa mitattava melutasot, joille työntekijät altistuvat.

⁽¹⁾ 140 dB (C) 20 μ Pa:iin verrattuna.

⁽²⁾ 137 dB (C) 20 μ Pa:iin verrattuna.

⁽³⁾ 135 dB (C) 20 μ Pa:iin verrattuna.

2. Käytettävät menetelmät ja laitteet on mukautettava vallitseviin oloihin, erityisesti mitattavan melun ominaisuuksien, altistuksen keston, ympäristötekijöiden ja mittauslaitteiden ominaisuuksien perusteella.

Näiden menetelmien ja laitteiden avulla on voitava määrittää 2 artiklassa määritellyt parametrit ja todeta, onko 3 artiklassa vahvistetut arvot tietyssä tapauksessa ylitty.

3. Käytettyihin menetelmiin voidaan sisällyttää näytteenotto, jonka on oltava työntekijän henkilökohtaista altistusta edustava.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviointi ja mittaus on suunniteltava ja toteutettava pätevien palvelujen suorittajan toimesta sopivin väliajoin ottaen erityisesti huomioon direktiivin 89/391/ETY 7 artiklan tarpeellisia päteviä palveluja tai henkilöitä koskevat säännökset. Melulle altistumisen tason arvioinnista ja/tai mittauksesta saadut tiedot on säilytettävä sopivassa muodossa, jotta niitä voidaan käyttää myöhemmin.

5. Tätä artiklaa sovellettaessa on mittaustulosten arvioinnissa otettava huomioon mittauskäytännön mukaisesti määritellyt mittauksen epätarkkuudet.

6. Työnantajan on direktiivin 89/391/ETY 6 artiklan 3 kohdan säännösten mukaisesti otettava riskien arvioinnissa huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) altistuksen taso, tyyppi ja kesto, mukaan lukien altistus impulssimelulle;
- b) tämän direktiivin 3 artiklassa säädetty altistuksen raja-arvot ja altistuksen toiminta-arvot;
- c) vaikutukset erityisen alttiin riskiryhmiin kuuluvien työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen;
- d) sikäli kuin se teknisesti on mahdollista, työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen kohdistuvat vaikutukset, jotka aiheutuvat melun ja työhön liittyvien ototoksisten aineiden sekä melun ja värinän yhteisvaikutuksesta;
- e) yhtäältä melun ja toisaalta varomerkkien tai muiden onnettomuusriskien vähentämiseksi tarkkailtavien äänien yhteisvaikutuksesta työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen aiheutuvat välilliset vaikutukset;
- f) melupäästöjä koskevat tiedot, jotka työvälineiden valmistajat ovat antaneet asiaa koskevien yhteisön direktiivien mukaisesti;
- g) mahdolliset melupäästöjen vähentämiseksi suunnitellut vaihtoehdot työvälineet;
- h) melulle altistumisen jatkuminen tavanomaisen työajan jälkeen työnantajan vastuulla;

- i) siinä määrin kuin mahdollista, terveydentilan seurannassa kerätyt asianmukaiset tiedot, mukaan lukien julkaistut tiedot;
- j) sellaisten kuulonsuojainten saatavuus, joilla on riittävä vaimentava vaikutus.

7. Työnantajalla on oltava hallussaan arviointi riskeistä direktiivin 89/391/ETY 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja työnantajan on eriteltävä ne toimenpiteet, jotka on toteutettava tämän direktiivin 5, 6, 7 ja 8 artiklan mukaisesti. Riskeistä laadittu arviointi on tallennettava soveltuvassa muodossa kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti. Riskien arviointi on pidettävä säännöllisesti ajan tasalla erityisesti, jos on tapahtunut merkittäviä muutoksia, jotka voisivat tehdä sen vanhentuneeksi, tai jos terveydentilan seurannan tulokset osoittavat sen tarpeelliseksi.

5 artikla

Altistuksen estämistä tai vähentämistä koskevat säännökset

1. Melulle altistumisesta aiheutuvat riskit on poistettava niiden syntyvaiheessa tai saatettava mahdollisimman vähäisiksi ottaen huomioon tekninen kehitys ja toimenpiteet, jotka ovat käytettävissä riskin hallitsemiseksi sen syntyvaiheessa.

Riskejä on vähennettävä noudattaen direktiivin 89/391/ETY 6 artiklan 2 kohdassa säädettyjä yleisiä ehkäiseviä toimenpiteitä koskevia periaatteita ja ottaen huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) vaihtoehtoiset työmenetelmät, jotka vähentävät melulle altistumista;
- b) sellaisten asianmukaisten työvälineiden valinta, jotka aiheuttavat tehtävän työn huomioon ottaen mahdollisimman vähän melua, mahdollisesti antamalla työntekijöiden käyttöön yhteisön säännösten mukaiset työvälineet, joilla rajoitetaan tai pyritään rajoittamaan melualtistusta;
- c) työpaikkojen ja työpisteiden suunnittelu;
- d) riittävän tiedon ja koulutuksen antaminen työntekijöiden ohjaamiseksi käyttämään työvälineitä oikein, jotta melulle altistuminen voidaan saattaa mahdollisimman vähäiseksi;
- e) tekninen melun vähentäminen:
- i) ilmassa etenevän melun vähentäminen, esimerkiksi melusuojia, kapselointia tai ääntä absorboivalla materiaalilla kattamista käyttäen;
- ii) runkoäänien vähentäminen, esimerkiksi sen vaimennuksella tai eristyksellä;
- f) asianmukaiset työvälineiden, työpaikan ja työpaikalla käytettävien järjestelmien huolto-ohjelmat;
- g) melun vähentäminen työn organisoinnilla:
- i) altistuksen keston ja voimakkuuden rajoittaminen;

- ii) sopiva työaikataulu, johon sisältyy riittävästi lepojaksoja.

2. Jos altistuksen ylempät toiminta-arvot ylittyvät, työnantajan on laadittava ja toteutettava 4 artiklassa tarkoitettujen riskien arvioinnin perusteella teknisiä ja/tai organisatorisia toimenpiteitä koskeva suunnitelma melulle altistumisen vähentämiseksi ottaen huomioon erityisesti 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteet.

3. Edellä 4 artiklassa tarkoitettujen riskien arvioinnin perusteella on työpaikoilla, joissa työntekijät saattavat altistua altistuksen ylempät toiminta-arvot ylittävälle melulle, tämä tieto on ilmoitettava asianmukaisilla merkeillä. Kyseiset alueet on myös rajattava ja pääsyä niille on rajoitettava, jos se on teknisesti mahdollista ja altistumisriskin perusteella aiheellista.

4. Jos työntekijällä on työn luonteen vuoksi käytettävissään työnantajan vastuulla olevat lepotilat, melu on näissä tiloissa vähennettävä niiden käyttötarkoituksen ja -olosuhteiden edellyttämälle tasolle.

5. Työnantajan on direktiivin 89/391/ETY 15 artiklan nojalla mukautettava tässä artiklassa tarkoitettujen toimenpiteet erityisen riskialttiisiin ryhmiin kuuluvia työntekijöitä koskeviin vaatimuksiin.

6 artikla

Henkilökohtainen suojaus

1. Jos melualtistuksesta aiheutuvia riskejä ei voida ehkäistä muulla tavoin, on työntekijöiden työpaikalla käyttämille henkilösuojaimille turvallisuutta ja terveyttä varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista (kolmas direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 30 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/656/ETY⁽¹⁾ ja direktiivin 89/391/ETY 13 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti annettava työntekijöiden käyttöön asianmukaiset, hyvin istuvat henkilökohtaiset kuulonsuojaimet, joita heidän on käytettävä, seuraavin ehdoin:

- a) jos melualtistus ylittää altistuksen alemmat toiminta-arvot, työnantajan on annettava työntekijöiden käyttöön henkilökohtaiset kuulonsuojaimet;
- b) jos melualtistus vastaa altistuksen ylempiä toiminta-arvoja tai ylittää ne, on käytettävä henkilökohtaisia kuulonsuojaimia;
- c) henkilökohtaisiksi kuulonsuojaimiksi on valittava suojaimia, jotka poistavat kuulolle aiheutuvan riskin tai saattavat sen mahdollisimman vähäiseksi.

2. Työnantajan on tehtävä kaikkensa sen varmistamiseksi, että kuulonsuojaimia käytetään, ja vastattava tämän artiklan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden tehokkuuden tarkistamisesta.

⁽¹⁾ EYVL L 393, 30.12.1989, s. 18.

7 artikla

Melualtistuksen rajoittaminen

1. Edellä 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetty työntekijän altistuminen ei saa missään tapauksessa ylittää altistuksen raja-arvoja.
2. Jos tämän direktiivin soveltamiseksi toteutetuista toimenpiteistä huolimatta havaitaan altistuksen raja-arvot ylittävää altistumista, työnantajan on
  - a) välittömästi ryhdyttävä toimenpiteisiin vähentääkseen altistumista siten, että altistumisen raja-arvot alittuvat;
  - b) selvitettävä liiallisen altistumisen syyt; ja
  - c) muutettava suojele- ja ehkäisytoimenpiteitä siten, ettei tämä tilanne enää toistu.

8 artikla

Työntekijöille annettavat tiedot ja koulutus

Ilman, että direktiivin 89/391/ETY 10 ja 12 artiklan soveltaminen rajoittuu, työnantajan on varmistettava, että työssään altistuksen alempia toiminta-arvoja vastaavalle tai ne ylittävälle melulle altistuvat työntekijät ja/tai heidän edustajansa saavat melulle altistumisesta aiheutuvien riskien arvioinnista saatuihin tuloksiin liittyviä tietoja ja koulutusta, jotka koskevat erityisesti:

- a) tällaisten riskien luonnetta;
- b) tämän direktiivin perusteella toteutettuja toimenpiteitä melusta aiheutuvien riskien poistamiseksi tai saattamiseksi mahdollisimman vähäisiksi sekä olosuhteita, joissa toimenpiteitä sovelletaan;
- c) tämän direktiivin 3 artiklassa säädettyjä altistuksen raja-arvoja ja altistuksen toiminta-arvoja;
- d) tämän direktiivin 4 artiklan mukaisesti suoritettujen melun arvioinnin ja mittauksen tuloksia sekä näiden merkityksen ja mahdollisten riskien selvitystä;
- e) kuulonsuojaimien oikeaa käyttöä;
- f) sitä, miksi ja miten havaita alkavat kuulovauriot ja raportoida niistä;
- g) olosuhteita, joissa työntekijöillä on oikeus terveydentilan seurantaan, sekä terveydentilan seurannan tarkoitusta, tämän direktiivin 10 artiklan mukaisesti;
- h) turvallisia työtapoja melulle altistumisen saattamiseksi mahdollisimman vähäiseksi.

9 artikla

Työntekijöiden kuuleminen ja osallistuminen

Työntekijöiden ja/tai heidän edustajiensa kuuleminen ja osallistuminen on tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa järjestettävä direktiivin 89/391/ETY 11 artiklan mukaisesti erityisesti järjestämällä

- 4 artiklassa tarkoitettu riskien arviointi ja toteutettavien toimenpiteiden määrittely,
- 5 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden melulle altistumisesta aiheutuvien riskien poistamiseksi tai vähentämiseksi,
- 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen henkilökohtaisten kuulonsuojainten valinta.

III JAKSO

MUUT SÄÄNNÖKSET

10 artikla

Terveydentilan seuranta

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännöksiä, joilla voidaan varmistaa työntekijöiden terveydentilan asianmukainen seuranta silloin kun tämän direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen arvioinnin ja mittauksen tulokset osoittavat, että työntekijöiden terveydelle aiheutuu riski, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 89/391/ETY 14 artiklan soveltamista. Nämä säännökset, mukaan lukien potilaskertomuksia ja niiden saatuvaatimukset, on otettava käyttöön kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti.

2. Työntekijällä, jonka altistuminen melulle ylittää altistuksen ylemmät toiminta-arvot, on oltava oikeus kuulontarkastukseen, jonka toteuttaa lääkäri tai muu riittävän pätevyyden omaava henkilö lääkärin valvonnassa kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti. Työntekijöiden, joiden altistuminen melulle ylittää altistuksen alemmat toiminta-arvot, on lisäksi voitava käydä ennaltaehkäisevässä audiometrisessä kuulotestissä, jos 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen arviointi ja mittaukset osoittavat, että terveydelle aiheutuu riski.

Näiden tarkastusten tarkoituksena on mahdollisen melusta aiheutuvan kuulon aleneman varhainen diagnosointi ja kuulon suojeleminen.

3. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestelyjä sen varmistamiseksi, että kustakin työntekijästä, jota seurataan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, laaditaan potilaskertomus, joka pidetään ajan tasalla. Potilaskertomuksessa on oltava yhteenveto suoritettujen terveydentilan seurannan tuloksista. Tiedot on säilytettävä sellaisessa muodossa, että niihin voidaan tutustua myöhemmin, kuitenkin lääketieteellisten tietojen salassapitovelvollisuutta noudattaen.

Toimivaltaiselle viranomaiselle on toimitettava pyynnöstä jäljennökset tarvittavista tiedoista. Työntekijällä on oltava oikeus pyynnöstä tutustua häntä koskevaan potilaskertomukseen.

4. Jos työntekijällä todetaan kuulonseurannassa havaittava kuulovaurio, lääkärin tai, jos lääkäri katsoo sen tarpeelliseksi, erikoislääkärin on arvioitava, johtuuko vaurio todennäköisesti työssä tapahtuneesta melulle altistumisesta. Tässä tapauksessa:

- a) lääkärin tai muun riittävän pätevyyden omaavan henkilön on ilmoitettava työntekijälle häntä koskevista tuloksista;
- b) työnantajan on:
- i) tarkistettava 4 artiklan mukaisesti suoritettu riskien arviointi;
  - ii) tarkistettava 5 ja 6 artiklan mukaiset riskien poistamiseksi tai vähentämiseksi tarkoitetut toimenpiteet;
  - iii) otettava huomioon työterveyshuollon ammattilaisen tai muun riittävän pätevyyden omaavan henkilön tai toimivaltaisen viranomaisen ohjeet toteuttaessaan riskin poistamiseksi tai vähentämiseksi vaadittavia toimenpiteitä 5 ja 6 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisuus siirtää työntekijä vaihtoehtoisiin työtehtäviin, joissa ei ole lisäaltistumisen riskiä; ja
  - iv) järjestettävä terveydentilan järjestelmällinen seuranta ja huolehdittava muiden mahdollisesti samalla tavalla altistuneiden työntekijöiden terveydentilan tarkastamisesta.

11 artikla

Poikkeukset

1. Poikkeuksellisissa tilanteissa, joissa henkilökohtaisten kuulonsuojainten täysimääräinen ja asianmukainen käyttö työn luonteen vuoksi todennäköisesti aiheuttaisi suuremman terveys- tai turvallisuusriskin kuin niiden käyttämättä jättäminen, jäsenvaltiot voivat myöntää poikkeuksia 6 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan sekä 7 artiklan säännösten soveltamisesta.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää 1 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia sen jälkeen, kun työmarkkinaosapuolia ja tarvittaessa toimivaltaisia lääkintäviranomaisia on kuultu kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti. Poikkeuksiin on liitettävä ehtoja, joilla erityisolosuhteet huomioon ottaen varmistetaan, että aiheutuvat riskit saatetaan mahdollisimman vähäisiksi ja että asianomaisten työntekijöiden terveydentilaa seurataan. Poikkeuksia on tarkasteltava uudelleen joka neljäs vuosi ja ne on peruutettava heti kun olosuhteita, joiden perusteella ne on myönnetty, ei enää ole.

3. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle joka neljäs vuosi luettelo 1 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista ja ilmoitettava tarkasti ne syyt ja olosuhteet, joiden perusteella poikkeukset on myönnetty.

12 artikla

Tekniset muutokset

Liitteeseen tehtävistä puhtaasti teknisistä muutoksista päätetään 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen sekä:

- a) työvälineiden ja/tai työpaikkojen suunnittelua, rakentamista tai valmistamista koskevasta teknisestä yhdenmukaistamisesta ja standardoinnista annettavien direktiivien mukaisesti; ja
- b) tekniikan kehityksen, parhaiten soveltuviissa yhdenmukaistetuissa eurooppalaisissa standardeissa tai eritelmissä tapahtuvien muutosten sekä melua koskevien uusien tietojen mukaisesti.

13 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 89/391/ETY 17 artiklassa tarkoitettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

14 artikla

Käytännösäännöt

Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi laadittava työmarkkinaosapuolia kuullen sekä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti käytännösäännöt, jotka sisältävät käytännön suuntaviivat, joiden avulla musiikki- ja viihdealan työntekijät ja työnantajat voivat täyttää tässä direktiivissä säädetyt oikeudelliset velvoitteensa.

15 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 86/188/ETY 17 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitusta päivästä alkaen.

IV JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

16 artikla

Kertomukset

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viiden vuoden välein tämän direktiivin käytännön täytäntöönpanoa koskeva kertomus, jossa esitetään työmarkkinaosapuolten näkemykset. Siinä on kuvattava parhaita käytäntöjä terveydelle haitallisen melun ehkäisemiseksi ja muita työn organisointitapoja sekä jäsenvaltioiden toimia näitä parhaita käytäntöjä koskevien tietojen välittämiseksi.

Kertomusten perusteella komissio tekee kokonaisarvion tämän direktiivin täytäntöönpanosta tarkastellen sitä myös tieteellisten tutkimusten ja tietojen perusteella sekä ottaa huomioon tästä direktiivistä muun muassa musiikki- ja viihdealalle koituvat seuraukset. Komissio antaa asiaa koskevia tietoja Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvonantavalle komitealle sekä ehdottaa direktiiviin tarvittaessa muutoksia.

17 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 15 päivää helmikuuta 2006. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä

Kun jäsenvaltiot antavat näitä säädöksiä, niissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus silloin, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaus tehdään.

2. Erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi jäsenvaltiot voivat tarvittaessa saada 15 päivästä helmikuuta 2006 alkaen viiden vuoden lisäajan eli yhteensä kahdeksan vuoden ajan soveltaakseen 7 artiklan säännöksiä merenkulkua harjoittavien alusten henkilökuntaan.

Mahdollistaakseen sellaisten käytännesääntöjen laatimisen, jotka sisältävät käytännön suuntaviivoja tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanoa varten, jäsenvaltiot voivat soveltaa musiikki- ja viihdealalla enintään kahden vuoden siirtymäkautta 15 päivästä helmikuuta 2006 alkaen, eli niillä on direktiivin voimaantulosta lukien yhteensä viisi vuotta aikaa panna direktiivi täytäntöön näillä aloilla, edellyttäen, että yksittäisissä jäsenvaltioissa jo saavutettu musiikki- ja viihdealan työntekijöiden suojelun taso pysyy yllä.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne kansalliset säännökset, jotka ne antavat tai ovat antaneet tässä direktiivissä tarkoitettulla alalla.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

19 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 6 päivänä helmikuuta 2003.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. EFTHYMIU